

75 anys

Esbart Dansaire de Granollers
1932-2007

REVISTA DEL VALLES

RECORDANÇA

La vida del primer mestre: 'el senyor Sala dels ballets'

La història de l'Esbart Dansaire de Granollers l'han escrita al llarg de tots aquests 75 anys que ara commemorem, moltes persones, però hi ha coincidència general en que hi ha noms que mereixen ser recordats amb tots els ets i uts com destaca Josep Capdevila en aquesta semblança d'un home que era i és identificat encara com 'el senyor Sala del ballets': Josep Sala i Perramon.

En aquesta ocasió i seguint el fil conductor de la història de l'Esbart Dansaire de Granollers a través dels escrits i documents publicats a la premsa escrita granollerina, oferim unes pinzellades de la vida del primer mestre de l'Esbart, **Josep Sala i Perramon**. Al Granollers Comunitat Cristiana nº 1.246 del 28 d'agost del 1975, hi ha una entrevista amb el Sr. Sala.

A la capçalera una semblança que recull magistralment la seva vida.: "Som a la llar d'en **Josep Sala i Perramon**, el soci nº 1 de l'Agrupació Sardanista Granollers. Mestre de danses populars, antic membre del cèlebre Orfeó Granollerí, excursionista recalitrant, organitzador de vetllades teatrals, membre d'una colla sardanista d'abans de la guerra, col·leccionista de tot el que li cau a les mans, calderer d'ofici. (...) Estructura corpulenta, mans grosses i peludes d'obrer manual, testa brillant rodejada de cabell platejat, llavis molsuts, lleuger sotabarba. Parla pausada i seguida d'un somriure amable, gest tranquil, mirada escodrinyadora i vivaç, sota unes espesses celles".

NATURAL DE MANRESA... Va néixer a Manresa el 1909, i als 9 anys, per motius de la feina del seu pare en Jaume, que era capatàs de la companyia elèctrica FECSA, es va traslladar juntament amb la

Antonio Alcalde

Josep Sala, un gran mestre de l'Esbart.

seva mare Maria a Granollers. Va estudiar a "los hermanos de las Escuelas Cristianas de San José", fins que als 13 anys va entrar a treballar a Can Vila "Courer" de metal·lúrgic torner, on hi va romandre fins que es va jubilar als 68 anys.

Musicalment, va començar com a baríton a l'Orfeó Granollerí. Els seus mestres de cant foren en **Marià Batallé** i en **Felicià Maresma**. El 20 de desembre del 1927, fou nomenat Vocal Corista i l'any següent fou nomenat per al càrrec d'arxiver durant el bienni 1929-1930. Feia teatre a l'Esbart Artístic de l'Orfeó.

A La Gralla nº 487 del 21 de gener del 1931, es troba l'anunci de la vetllada teatral que l'Orfeó li dedicà abans de marxar al servei militar que va fer a la "Primera companyia del Batallón de Ingenieria de Melilla": "Avui diumenge a la nit, l'Esbart Artístic oferirà una vetllada teatral pública i extraordinària, la qual es dedica al jove **Josep Sala**, que d'un quan temps ençà ve figurant a les rengleres d'aquest estol d'aficionats al teatre i ara marxa per complir amb els deures que el servei militar imposa. (...) Es representarà el drama en tres actes de **Frederic Soler** "El Iliri

d'aigua", i la comèdia de **Conrad Colomer** "La Cartilaginotgia" en les quals hi prenen part les senyorettes Elies, Montclús, Vallverdú, Riera i Badillo, a més de l'homenatjat, els senyors Mitjà, Botey, Riera, Barbany i Pujol".

Una vegada a Melilla, l'11 d'octubre del mateix any es celebrà una altra vetllada a profit seu en la qual es recaptaren 50'70 pessetes, que li foren trameses per gir postal juntament amb una carta: "Molt, senyor nostre: Comptant amb la col·laboració dels elements de l'Esbart Artístic i els joves **A. Maranges, J. Gutinell i J. Elies**, orfeonistes tots, el Consell Directiu organitzà una vetllada a benefici vostre que tingué lloc el diumenge, dia 11. Es recaptaren 50,70 ptes. que us han estat trameses per gir postal, quantitat insignificant si voleu, però us demanem que no hi vegeu en ella més que la voluntat ja que els vostres anhels demostrats sempre per l'Orfeó no us seran mai recompensats. De totes maneres preneu el que tot us oferim en espera del dia de retrobar-nos i treballar junts per nostre Ideal. Visqueu molts anys per bé de l'art.

Granollers, 19 d'octubre de 1931
Signat, el Secretari".

EL QUADRE ESCÈNIC DEL FOMENT DE LA SARDANA.

A Melilla en aquells temps, un dinar li costava al Sr. Sala 1'50 pessetes. També a l'any 1935 va formar part del Quadre Escènic del Foment de la Sardana. Fou ballador de sardanes al Foment de la Sardana, del qual en va ser l'últim President. Quan ningú volia ser President del Foment i anaven a plegar, el Sr. Sala va acceptar ser-ho i com a novetat va començar a ensenyar a ballar sardanes als nens i nenes granollerins els diumenges al matí. El seu mestre, recorda Capdevila, va ésser un xicot anomenat Corretger que era de l'Empordà.

Era amb la Colla Aires del Vallès en la que va participar amb molt d'èxit en diver-